

ایران، بریکس و سازمان شانگهای

کوروش احمدی

دیللمات‌پیشین

در شرایطی که ایران قربانی تجاوز آمریکا و محاصره دریایی است، شرکت رئیس‌جمهور ایران در دو نشست بین‌المللی سازمان همکاری شانگهای و بریکس حائز اهمیت بود. این دو نشست فرصتی برای ایران فراهم کرد تا در شرایط دشوار کنونی، تبادل نظرهایی را با قدرت‌های اصلی جنوب جهانی داشته باشد. یکی از نکات مثبت این دو نشست برای ایران، اعلامیه مشترک منتشره بعد از نشست سران سازمان همکاری شانگهای بود. در این نشست به صراحت «حملات نظامی علیه قلمرو جمهوری اسلامی ایران که موجب تلفات شمار زیادی از غیرنظامیان و خسارات مهم به اقتصاد کشور شده» محکوم شده است. در این اعلامیه همچنین از تجاوز به ایران به‌عنوان «نقض اصول و هنجارهای حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد» سخن رفته و اعضای سازمان «شهادت ترازیک رهبر عالی ایران» را تسلیم گفته‌اند.

در حالی که اعلامیه مشترک شانگهای در اول سپتامبر حاوی مواضع روشنی به سود ایران بود، امکان درج مطالب مشابهی در بیانیه مشترک بریکس در ۱۲ سپتامبر فراهم نشد. از آنجا که اسناد پایانی این دو نشست با اجماع تدوین می‌شوند، ترکیب نشست سازمان شانگهای شامل چین، روسیه، هند، پاکستان، ایران، قرقیزستان، بلاروس، تاجیکستان و ازبکستان امکان تدوین اعلامیه‌ای مناسب را داد. اما در نشست بریکس با توجه به ترکیب آن شامل برزیل، هند، چین، آفریقای جنوبی، روسیه، ایران، مصر، اتیوپی، امارات و اندونزی، امکان اجماع درباره موضوعات مربوط به ایران فراهم نشد. در بیانیه این نشست در ارتباط با ایران تنها از «تنش‌ها در خاورمیانه» ابراز «نگرانی عمیق» شد و از همه طرف‌ها خواسته شد تا «حداکثر خویشتن‌داری» را اعمال کنند. از حمله به تأسیسات هسته‌ای نیز ابراز نگرانی شد. به دلیل همین اختلاف نظرات، در نشست‌های قبلی سران بریکس نیز اغلب دشواری‌های مشابهی برای پرداختن به مسائل مرتبط با ایران در سند نهایی وجود داشته است. امارات یکی از موانع اصلی در این رابطه بوده است. سه تحول مهم دیگر نیز در حاشیه این دو نشست شایان توجه است:

۱- در این دو نشست انجام‌نشدن ملاقات رسمی دوجانبه بین رؤسای جمهور ایران و چین جلب توجه کرد. در شرایطی که منطقه و کشور ما طی ۱۵ ماه گذشته مورد تعرض و تجاوز آمریکا و اسرائیل بوده، انتظار این بود که رؤسای جمهور دو کشور از فرصت این دو نشست برای تبادل نظر استفاده کنند، خاصه آنکه در این دوره پرتنش تماس بین دو کشور در سطوح عالی بسیار اندک و محدود به یک سفر وزیر خارجة ایران به پکن و یک ملاقات در حاشیه نشست وزرای خارجه سازمان شانگهای در بیشکک در تیر گذشته بود. برخی از ناظران انجام‌نشدن ملاقات را به موضوع چین در قبال وضعیت تنگه هرمز ربط داده‌اند. چین به‌عنوان کشوری که اقتصادش مبتنی بر صادرات است و نیز به‌عنوان کشوری که عضو کنوانسیون حقوق دریاهاست، برای آزادی دریانوردی بین‌المللی اهمیت بسیار زیادی قائل است و طی هفت ماه گذشته بارها مواضع خود درباره تنگه هرمز را اعلام کرده است.

۲- انتشار اخباری بعد از نشست بریکس در مورد اعلام آمادگی چین برای میانجیگری بین ایران و آمریکا نیز جلب توجه کرد. این در حالی است که چنین اخباری دقیق نبود. رهبر چین در اشاره به جنگ آمریکا علیه ایران گفت: «کلیه طرف‌های مربوطه باید به مسیر یک حل سیاسی پایبند باشند و در جهت آتش‌بس جامع و دائمی تلاش کنند. ما باید به رفع علل ریشه‌ای توجه کنیم، اعتماد متقابل بین کشورهای منطقه را بازسازی کنیم و یک ساختار امنیتی جدید ایجاد کنیم... چین مایل است ضمن همکاری با اعضای بریکس نقش لازمه خود را در جهت تحقق صلح و آرامش در منطقه خلیج [فارس] خاورمیانه ایفا کند». ظاهراً این جمله اخیراً بر برخی به اعلام آمادگی چین برای میانجیگری بین ایران و آمریکا تعبیر کرده بودند؛ حال آنکه از این عبارات میانجیگری مستفاد نمی‌شود. ممکن است با توجه به مواضع این کشور،

مقامات چینی و سایر طرف‌های ذیربط، ازجمله ایران و آمریکا تمایلی به میانجیگری آن کشور نداشته باشند.

سه‌شنبه ۲۴ شهریور ۱۴۰۵
۳ ربیع‌الثانی ۱۴۴۸
۱۵ سپتامبر ۲۰۲۶
سال بیست‌وسوم
شماره ۵۴۷۵
۴۰ هزار تومان
۸ صفحه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

روزنامه

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

وحشت اروپا از جنگی بی‌پایان

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

گسترش حملات به مناطق غیرنظامی، راهکار جدید مسکو برای فرار از بن بست

یادداشت

استاندارد دوگانه واشینگتن؛ بمب ساعتی NPT

حامدق‌لی

کارشناس سیاست خارجی

آشکار می‌کند. در مقابل، عربستان سعودی نه پروتکل الحاقی را پذیرفته، نه استاندارد طلایی توافق با امارات را قبول کرده است و نه حتی سازوکارهای شفافیت عمومی را اجرا می‌کند. در توافق با امارات، ابوظبی متعهد شده بود که از غنی‌سازی و بازفرآوری خودداری کند؛ اما عربستان نه‌تنها چنین تعهدی نداده، بلکه به‌صراحت اعلام کرده است که پروتکل الحاقی را اجرا نخواهد کرد. با این حال، آمریکا چرخه غنی‌سازی را در اختیار ریاض قرار می‌دهد؛ چرخه‌ای که خارج از پروتکل الحاقی و استاندارد طلایی است، هرچند در چارچوب پادمان‌های جامع آژانس قرار دارد. این تضاد، یک اشتباه نیست، بلکه یک راهبرد است؛ راهبردی که در آن ایران باید تحت فشار دائمی باشد و عربستان باید به یک شریک هسته‌ای تبدیل شود؛ راهبردی که امنیت منطقه را نه بر اساس اصول، بلکه بر اساس منافع لحظه‌ای واشینگتن تعریف می‌کند. پیامد این رفتار، فراتر از یک منطقه است. وقتی آمریکا برای پیشبرد اهداف

یادداشت

چرا ارکستر اقتصاد ایران رکوئیم (مرثیه) می‌نوازد؟

حسین حقگو

کارشناس اقتصادی

۱۴۰۵/۶/۲۳). نگرانی‌ای که در قالب اصطلاح «نگرانی امنیتی» در سخنان یکی از برگزیدگان این جایزه صورت‌بندی شد. یکی از دو مالک کروژ که بزرگ‌ترین شرکت قطعه‌سازی کشور است و هرازگاهی پرونده قضائی وی و شریکش در رسانه‌ها بازتاب می‌یابد و انتخاب او به‌عنوان کارآفرین برتر مورد اعتراض یک خبرگزاری هم قرار گرفت (فارس- ۱۴۰۵/۵/۲۲). از پیچیدگی اداره شرکت‌های سهامی عام در ایران گفت و اینکه «داستان کارآفرینان در کشور، برغصه است» و این قصه امروز و دیروز نیست و حدیث صدساله این سرزمین است و اینکه به بنگاه‌های بزرگ در کشورمان همواره با عینک امنیتی نگاه شده، حال آنکه کسب‌وکارهای بزرگ و ریشه‌دار، خود معنای «امنیت» هستند (حمید کشاورز، همان).

به نظر اصل ماجرا همین است؛ اینکه دولت‌ها در میهن‌مان از بزرگ‌شدن بنگاه‌های بخش خصوصی بیمناک‌اند. در یک قرن اخیر از همان زمان شکل‌گیری صنعت جدید در کشورمان که تحت سلطه کامل دولت و انحصارات دولتی شکل گرفت (ایجاد بیش از ۴۰ شرکت دولتی در قند و شکر، حمل‌ونقل و... در دوره پهلوی اول به سرمداری علی‌اکبرخان داور) تا دهه ۴۰ که سلطه دولت هرچند کمتر اما همچنان ادامه داشت و تا سال‌های انقلاب و سیل مصادره‌ها و قانون «حفاظت و توسعه صنایع» که ریشه بسیاری از برندها را زد و در نهایت اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ و تعریف «خصوصی‌سازی» به واگذاری بنگاه‌ها به نهادهای عمومی و بنیادها و افراد خاص و تولد نامیوم «خصولتی»‌ها و تا هم‌اکنون، آنچه همواره زیر ضرب قرار گرفته، «حقوق مالکیت» بوده است. حقوق مالکیتی که نه‌فقط مالکیت بر بنگاه بلکه مالکیت بر حق قیمت‌گذاری محصول یا «آزادی مبادله» هم بوده است. به این ترتیب بنگاه‌های صنعتی در کشورمان یا کوچک به دنیا آمده و کوچک و متوسط باقی مانده‌اند و بزرگ نمی‌شوند یا با خواست و حمایت دولت‌ها اصولاً بزرگ به دنیا می‌آیند. این امر سبب شده است «برخلاف انتظار، در تمامی رشته فعالیت‌ها، بهره‌وری کل عوامل تولید، نسبت به اندازه بنگاه نزولی باشد. به این معنی که در صنعت ایران هرچه بنگاه‌ها بزرگ‌تر می‌شوند، بهره‌وری (رقابت‌پذیری) آنها کاهش می‌یابد» (افزایش توان رقابت‌پذیری صنعتی ایران- نیلی، درگاهی، فاطمی).

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵

ادامه‌در صفحه ۵